

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3213-07 מ.ג. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל נ' כהן

10 דצמבר 2008

בפני כב' השופט אינאס סלאמה

בעניין: 1. מ.ג. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף כהן

ע"י בייכ עו"ד קולקר דוד

הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר:

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק. יודגש, כי הזיכוי דגן מתבסס על מצב הראיות בתיק הספציפי הזה, כך שאין להשליך ממנו לעניין תיקים אחרים אשר תלויים ועומדים בפניי.

אין אפוא בהכרעת דיני זו משום קביעה גורפת בדבר פגם או ליקוי במכשיר הינשוף, אלא קביעה שהתביעה לא השכיחה בין היתר להביא ראיות לביסוס מהימנותו של המכשיר, כשמנגד מונחת בפני בית המשפט חוות דעת מטעם ההגנה אשר מעלה ספקות לגבי אמינות מכשיר הינשוף.

האישום:

1. נגד הנאשם, מר כהן יוסף (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף סעיף 362(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), כאשר על פי הנטען נמצאו בגופו 440 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אחד של אוויר נשוף. (טענה מקדמית שהעלה הנאשם, לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה, נדחתה).

2. לציון, שמיד עם תחילת שמיעת ראיות התביעה הסתבר כי בכתב האישום המקורי **בוצע תיקון לעניין כמות האלקוהול**. אי לכך בייכ הנאשם התנגד להגשת הדו"ח המקורי.

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

ת"ע 3213-07 מ.י. לשכת הביטוח ח"פה-משטרת
ישראל ג' כהן

בהחלטתי מיום 09.03.08 קבעתי כי בית המשפט יתעלם מהתיקון המספרי שבכתב האישום (בכפוף לכך כתב האישום התקבל וטומן כמוצג).

עד היום, לא הובהר מי ביצע את התיקון בכתב האישום ובאילו נסיבות בוצע. עובדה זו הינה חשובה ביותר בשים לב לכך שעל פניו נראה כי כמות האלכוהול שצויינה בכתב האישום במקור אינה זהה לכמות לאחר התיקון. טענתו של בייכ המאשימה כי "גם התיקון זה בסך הכל אותו סכום" (כך נאמר) היא טענה שלכאורה אינה עולה בקנה אחד עם העובדות, עד כמה שניתן לדלות מכתב האישום שהונח בפניי.

3. לא מדובר אפוא בעניין טכני גרידא, אלא בעובדה שיש בה כדי להוסיף לספק שהתערור בתיק זה, מאחר ועל פי פלט הינשוף הכמות שנמצאה לכאורה אצל הנאשם הייתה 440 מיקרוגרם, בעוד שבכתב האישום המקורי צויינה ככל הנראה **כמות אחרת**.

פרשת התביעה:

4. מטעם התביעה העידו חמישה עדים וכן הוגשו מסמכים וראיות, כפי שיפורט להלן בתמצית.

עד התביעה הראשון היה עורך ההזמנה לדיון, רס"מ צרפתי יצחק (להלן: "עורך הדיווח" או "יצחק"). מנסיבות הדיווח עולה, כי הנאשם נוצר במהלך פעילות סמויה, מפיו נדף ריח חריף של אלכוהול ולפי בדיקה שנעשתה לו נמצאו בגופו 440 מיקרוגרם אלכוהול. ברכבו של הנאשם היו שלושה נוסעים נוספים.

5. עד התביעה השני היה רס"מ ניקולס אליאס (להלן: "אליאס"), אשר ערך לנאשם את בדיקת הנשיפה. באמצעות עד זה הוגשו דיווח הפעלת ינשוף, צילום בדיקת כיוול שעשה למכשיר ופלט מכשיר הנשיפה.

מסמכים אלה התקבלו בכפוף לכמה הסתייגויות מטעם הסניגור שהחשבה בהם היא כפירתו בתוכן הפלט ובקשתו שתוגש תעודת עובד ציבור לגבי אותו תוכן, איך הוא נוצר והמשמעות שלו. כבר כאן יצויין, כי תעודה או חוות דעת כאמור לא הוגשה מעולם.

6. בחקירתו הנגדית אישר אליאס, כי אינו יודע כיצד מכשיר הינשוף עובד "מבפנים" וכי בהפעילו את המכשיר הוא בסך הכל ממלא אחר ההוראות המופיעות בצג המכשיר.

עמוד 2 מתוך 10

שהנה מעל למידה הקבועה בתקנות, יש כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר את שכרותו.

מנגד, תוקף הנאשם את אמינות מכשיר הינשוף ובתוך שכך טוען כי לתוצאת הבדיקה בעניינו אין לייחס נפקות כלשהי. בתמיכה לטענתו זו, הגיש הנאשם חוות דעת מומחה, ד"ר פוליצ'וק, שעיקרה הוא, שפעולות הכיול של המכשיר שבשימוש משטרת ישראל, כפי שהן מתבצעות כיום, אינן מהימנות ועל כן לא ניתן לסמוך על תוצאות הבדיקה אשר המכשיר מפק.

23. יוטעם, שבעדותו בפניי העיד המומחה על מכשיר מסוג C הנמצא בארה"ב ובארצות נוספות ואשר עונה לתקנים המקובלים (תקן OIML ותקן R126) וזאת לעומת המכשיר הישראלי שהינו מסוג אחר ואשר אינו תואם לאותם תקנים. המומחה גם סיפק מספר דוגמאות הממחישות לדיון את אי התאמת המכשיר הישראלי לתקנים הנ"ל.

בסופו של יום יש לקבוע, כי על ידי הראיות שהציג הנאשם ובהעדר ראיות מוצקות מטעם התביעה, הצליח הנאשם לערר ספק בחזקת האמינות ממנה נהנה המכשיר.

עמוד 7 מתוך 10

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תח"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל ג' כהן

24. שוכנעתי, כי חוות דעת מומחה ההגנה יש בה כדי לעורר ספק לגבי אמינות הבדיקה והתוצאה שהתקבלה במכשיר. התביעה מחז' גיסא לא הגישה חוות דעת של מומחה מטעמה ומאיך גיסא לא הצליחה לסתור את ממצאי חוות דעת מומחה ההגנה בדרך של חקירה נגדית.
25. בכגון דא, עד התביעה אבנר, אישר בחקירתו הנגדית כי אינו בבחינת עד מומחה למכשיר וכי תפקידו הוא "לבדוק תוצאות שיוצאות לוי". כמו כן, אין בעדותו כדי לסתור את חוות דעת מומחה ההגנה לעניין הליקויים בהליך הכיול של מכשיר הנשיפה ובעניין השוני לעומת התקנים בארה"ב ובארצות אחרות.
- גם עד התביעה שחר, לא תרם מאומה בעניין זה, משאישר גם הוא, כי אינו בבחינת עד מומחה למכשיר ושאת פעולותיו מבצע לפי הנהל.
26. עד התביעה אליאס, מי שערך לנאשם את בדיקת הנשיפה גם לא הוסיף הרבה. הוא אישר בחקירתו כי אינו יודע כיצד עובד המכשיר "מבפנים" וכי בהפעלתו את המכשיר הוא בסה"כ ממלא אחר ההוראות המופיעות בצג המכשיר. כך העיד גם בכל הנוגע להליך הכיול אותו מבצע למכשיר כמפעיל.
27. בנסיבות אלה ולאחר בחינת עדויות עדי התביעה הנ"ל, אין מנוס מהקביעה כי חוות דעת מומחה ההגנה יש בה כדי לעורר ספק בראיות התביעה ובכך שבדיקת הנשיפה המיוחסת לנאשם יכולה להוות ראיה לשכרותו מעל לכל ספק סביר.
- משהגעתי למסקנה זו, אין עוד צורך לדון בסוגית פרק הזמן שיש להמתין עובר לבדיקת הנשיפה והאם המתנה זו התקיימה בפועל.
28. אולם בכך לא תמח המלאכה. הלכה ידועה היא, כי ניתן להוכיח נהיגה בשכרות על ידי ראיות עצמאיות ולא רק באמצעות בדיקת מעבדה או אמצעים טכניים כגון בדיקת ינשוף. ראה ברי"ע 668/86 ערדה-ני-מייק, פ"ד-מ(4), 463 דע"פ 5002/94 בו איסק-ני פייג, פ"ד-מ(4)-151. אי לכך יש לבדוק האם הונחו בפני ראיות כאלה שיש בהן כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תח"ע 3213-07 מ.י. לשכת הביטוח חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

29. עיון בטופס בדיקת המאפיינים מגלה, כי הנאשם שתה, מפיו נדף ריח של אלכוהול ו"מסרב לענות על שאלות". בנוסף, בטופס השימוע נרשם, במקום המיועד לדברי הנהג, "...שתיתי כוס וחצי כשעה לפני שיצאתי מהמועדון..." (בחקירתו הנגזית אישר הנאשם את חתימתו על הטופס).

מעבר לכך, אין בתיק זה ולא כלום בכל הקשור לאישום בדבר נהיגה בשכרות, שכן מהטופס עולה, כי עמידתו של הנאשם היתה יציבה, הליכתו על קו היתה רגילה, הוא לא החטיא במבחן הבאת אצבעותיו לאף בעיניים עצומות והופעתו היתה מסודרת. בשים לב לעובדות אלה, אין בריח אלכוהול לבדו ובהודאה של הנאשם בשתיית מידה מסוימת של אלכוהול כדי לספק הוכחה מעבר לכל ספק סביר לעניין העבירה של נהיגה בשכרות.

30. לכך יש להוסיף את חוסר הנסיון והמיומנות של שרון (מי שערכה לנאשם את בדיקת המאפיינים) אשר לא ידעה לענות לשאלה האם ניתן לשתות אלכוהול ועדיין לא להיות תחת השפעת אלכוהול. לפי עדה זו "... גם אחרי כוס של בירה אחת זה תחת השפעת אלכוהול". אמרה זו אין בה כדי לסייע לראיות התביעה.

31. אשר לנאשם, כפי שכבר ציינתי לעיל, עדותו לא הותירה רושם חיובי. בבית המשפט טען הנאשם כי לא שתה, דבר הסותר את דבריו בטופס בדיקת המאפיינים ובטופס השימוע. הנאשם לא הביא לעדות מטעמו את הנוסעים ברכבו שבעדותם היה כדי לשפוך אור על המקרה.

אלא, שהתנהלות זו של הנאשם יש בה, לכל היותר, כדי לחזק את ראיות התביעה ולא כדי לשמש ראיה עצמאית שתקשור את הנאשם לעבירה המיוחסת לו. משכך ומשלא עמדה התביעה בנטל ההוכחה המוטל עליה, המסקנה היא כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק וכך אני מחליט.

סוף דבר :

32. לסיכום, ולאחר שקילת מכלול הראיות שהובאו בתיק זה, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות השכרות המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.ג. לשכת הביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

33. מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשס"ט, 10 דצמבר 2008, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

אימאס סלאמה, שופט

טלפק 602 (מחירי טלפק): 4520180816 (3.081)

